

Steunbetuiging vrijwilliger 190814

Waarom het Zeilcentrum niet mag verdwijnen?

Al is het maar voor mij en voor vele anderen iets moois te behouden.

Het ziet er niet mooi uit, maar het is wel heel mooi.

Vooraf voor mensen zoals ik is het mooi dat het Zeilcentrum er is en dat er op het Zeilcentrum een plek voor mij is.

Ik ben al een jaar of vijf, drie tot vier dagen per week op het Zeilcentrum te vinden als klusser.

Zomer en winter.

Een fijne, bevredigende dagbesteding die ik niet wil missen.

Ik heb van 1981-2008, 27 jaar lang, tot volle tevredenheid bij dezelfde baas gewerkt.

Toen het bedrijf waar ik werkte werd overgenomen, werd ik ontslagen.

Mijn leven stond op zijn kop.

Ik kon er niet mee omgaan.

Alles dat ik had opgebouwd in mijn leven verloor ik.

Zelfs mijn huis.

Ik raakte verslaafd aan de drank.

Ik kreeg schulden.

Ik kwam er niet meer uit en kwam, zoals dat in zeilerstermen heet, aan lager wal terecht.

Dankzij instanties als Bouman GGZ en Pameijer ben ik weer clean geworden en langzaam uit het dal geklommen.

Nu bouw ik, onder andere door begeleid wonen, mijn eigen leven weer op.

Omdat betaald werk door de littekens uit het verleden er niet inzat, ging op zoek naar vrijwilligerswerk.

Onbenutte kwaliteiten Overschie had goede ervaringen met Zeilcentrum Henk van Gent.

Bij Henk van Gent kreeg ik de gelegenheid om binnen mijn mogelijkheden, mij weer nuttig te gaan maken.

Mijn jarenlange ervaring in de nautische sector, daar kan ik op het Zeilcentrum wat mee.

Ik voel me daardoor weer nuttig!

Ik heb weer een doel in mijn leven.

Het is fijn om op het Zeilcentrum te zijn.

Lekker veel buiten werken; leuke sociale contacten.

Er is hier een mix van medewerkers van diverse pluimage en sociaal culturele achtergrond en leeftijd.

Er zijn rondhuppelende medewerkers in opleiding van 14 jaar (die alles rond laten slingeren en die ook van mij moeten leren dat niet te doen) maar ook studenten, vutters en gepensioneerde vrijwilligers.

Ik loop best wel eens te mopperen over het rond laten slingeren en onzorgvuldig gebruik van dure materialen, maar ach, dat hoort erbij.

Ik kan goed met mijn collega's overweg.

Ik voel me door hen gewaardeerd en gerespecteerd

Ook Henk geeft mij regelmatig blijk van die waardering en van respect.

Henk zorgt er niet alleen voor dat ik binnen mijn mogelijkheden kan werken; Henk heeft mij in staat gesteld en geholpen om die mogelijkheden te verruimen.

De stap naar betaald werk is volgens mij nog te hoog gegrepen.

Ook gezien mijn leeftijd zal het lastig zijn; ik ben nu 50 en er een tijd tussenuit geweest.

Henk denkt daar anders over.

Henk heeft gezegd dat mijn productiviteit op het niveau is gekomen dat ook betaald werk tot de mogelijkheid kan gaan behoren.

Op het Zeilcentrum bedoelt hij uitdrukkelijk.

Want Henk heeft er begrip voor als ik eens een dag verstek laat gaan, omdat ik soms minder goed in mijn vel zit.

De littekens van mijn moeilijke jaren verdwijnen maar langzaam en spelen soms weer op.

Ik heb niet voor niets een indicatie waarmee solliciteren niet verplicht is.

Henk houdt daar rekening mee.

Hij heeft geen wet nodig die organisaties verplicht stelt om mensen met een beperking tewerk te stellen; hij doet dit al tientallen jaren.

Henk is de natuurlijke en betrokken coach die geïnteresseerd is in mensen.

Het geeft hem, zo zei hij me, voldoening om mensen te helpen en hen optimaal te laten functioneren.

Het beste uit mensen halen op een prettige en warme wijze; dat is wat hij doet.

Het zou voor mij, alhoewel ik me schik in mijn huidige situatie, een geschenk zijn als ik bij het Zeilcentrum betaald werk zou kunnen gaan doen.

Ik zou nog zo'n 17 jaar tot mijn pensioen bij het Zeilcentrum kunnen werken. Lang nadat Henk over een jaar of vier vertrokken is.

Omdat Henk in de stichting Community Sailing Rotterdam een waardige opvolger gevonden heeft die het sociale en maatschappelijke karakter van het Zeilcentrum nog meer aandacht wil geven en uit wil bouwen, zie ik een toekomst zonder Henk maar met de stichting Community Sailing vol vertrouwen tegemoet.

Ik ga ervan uit dat het voor mij onbegrijpelijke besluit van de rechtbank Rotterdam om het Zeilcentrum 1 oktober aanstaande door de gemeente Rotterdam te laten ontruimen in hoger beroep wordt teruggedraaid.

Als dat niet gebeurt, verlies ik een plek waar ik me thuis voel, waar ik op mijn plaats ben, gewaardeerd wordt en die ik voor geen goud zou willen missen.

Een plek waar de participatie maatschappij juist zo trots en zo zuinig op zou moeten zijn.

Als ik die plek verlies, kan er weer gemeenschapsgeld verspild worden aan allerlei instanties die voor mij de sociale reactivering gaan regelen.

Dat is nu prima geregeld, dankzij Henk, dankzij mijn collega's op het Zeilcentrum en dankzij het Zeilcentrum.

Laat dat zo en laat de stichting Community Sailing het voortzetten.

Ik roep de gemeente dan ook op om zelf een stokje te steken voor de vernietiging van het Zeilcentrum en niet te wachten tot het Gerechtshof dat doet.

Nu kan de ontruiming nog gestopt worden, ook al heeft Henk mij gevraagd voorbereidingen te treffen voor een low budget ontruiming.

Ik heb Henk gezegd dat we zeker zes maanden nodig hebben voor de ontruiming.

Ik heb er weinig zin in; het voelt alsof ik de poten onder die stoel waar ik zo lekker op zit, zelf ga afzagen.

Ik hoop dat het gerechtshof en de gemeente het zover niet laten komen.

Doe het niet alleen voor mij, maar ook voor al mijn collega's en voor al die klanten die hier komen zeilen waaronder die krioelende schoolklassen die mijn rust en mijn werkzaamheden weliswaar verstoren, maar die veel vrolijkheid en leven in de brouwerij brengen.

Gemeente gaat toch overstag en geeft Henk en zijn opvolger de kans en de ruimte om het Zeilcentrum een nieuwe basis te geven voor een mooie toekomst.

Gerechtshof, schort alstublieft die onnodige en vernietigende ontruiming per 1 oktober op en neem vervolgens alstublieft het wijze besluit om deze ontruiming in het geheel niet toe te staan.

Een vrijwilliger waarvan de naam bekend is bij Henk van Gent